

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg, erkendt, ikke overværet samtlige deputationer, der har været. Men under alle dem, jeg har overværet, har det været entydigt, at uanset hvilken overenskomst de kom fra, er der ingen, der kan fremvise eksempler på, at man er blevet nægtet deltid af sine kollegaer. Det kan selvfølgelig være tilfældet, hvis virksomhedens tarv har forhindret det. Men det ændrer lovforslaget jo heller ikke på, og sådan kan man vel ikke gøre i et samfund, som er bygget op som vores. Derfor må pointen være, at vi får skabt den bedst mulige balance mellem familieliv og arbejdsliv. Det tror jeg alle er enige i.

Den måde, man kan gøre det på, er, ved at man siger til arbejdsmarkedets parter: Vi vil have lettet muligheden for at gå på deltid. I kan gøre det på frivillig basis, men I skal bidrage til at sikre en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden på en måde, der tager hensyn til behovene hos lønmodtagerne og hos arbejdsgiverne. De kan nogle gange være modsatrettede, men de behov er både den ene og anden part selvfølgelig nødt til at tage hensyn til. Sådan er vores samfund skruet sammen. Jeg mener, det kunne være grundlaget.

Jeg er glad for, at hr. Flemming Oppfeldt har konstateret, at nok er jeg tung sådan rent vægtmæssigt, men at det ikke er beton, det hele.

Jeg vil godt stilsfærdigt lige gøre opmærksom på, at jeg faktisk lancerede det her den 29. april. Det har også været Arbejdsmarkedsudvalget bekendt, men det er ikke rigtig indgået i drøftelserne, fordi vi har først haft den egentlige anledning her. Så det er ikke noget, jeg lige har fundet på i dag.

Siden jeg lagde tankerne frem den 29. april, er jeg blevet mere og mere bestyrket i, at det er den eneste måde, man kan løse problemet på, hvis begge sider af salen får noget, som gør, at man kan sige, at ingen har tabt ansigt. Man har fået bedre muligheder for at få deltid. Man har faktisk gjort det muligt at få deltid ind i alle overenskomster på alle områder. Samtidig kan den anden side af salen sige, det skete, uden at man greb ind i overenskomsterne. Det er den salomoniske løsning, jeg gerne vil arbejde for.

Så vil jeg gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at det er korrekt, at bryggeriarbejderne har aftalt et protokollat. Grunden til, at der ikke er sket noget siden begyndelsen af 1990'erne, er, at ingen af parterne har fundet anledning til eller har

haft behov for at effektuere protokollatet i en overenskomststekt.

Selv om vi ikke har behovet, ønsker vi som politikere, at det skal være der, og det skal stå i overenskomsten. Det kan man gøre ved at arbejde videre med det forslag, som jeg har lanceret.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne kvittere for, at SF's ordfører, hr. Ole Sohn, i modsætning til Socialdemokratiet er enig i, at det er vigtigt, at man har muligheden for at komme på deltid, når der er brug for det, for det er jo det, jeg hører hr. Ole Sohn sige.

Jeg vil godt i forlængelse af hr. Ole Sohns indlæg spørge: Hvis parterne er villige til at lave den aftale, som loven lægger rammer for i forhold til deltid, er hr. Ole Sohn ikke enig i, at så kan parterne gøre det ved de næste overenskomstforhandlinger, og hvis de gør det, får loven ingen betydning for dem? De har sådan set muligheden for den fleksibilitet, som vi efterlyser, så længe parterne sætter sig omkring bordet og løser den opgave.

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil så gerne følge hr. Jens Vibjergs linje op og spørge: Hvis nu parterne ikke er indstillet på det, er SF så villig til at være med til at lave en lovgivning, hvor man får løst problemet, således at vi når til det mål, som SF erklærer sig enig med Venstre og regeringspartierne i?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg også gammel lystfisker, og når man lægger en ruse ud, skal man passe på, at man ikke selv bliver snøret ind i den.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Vibjerg, at hvis lovforslaget var skruet sådan sammen, at det gjaldt for de områder, hvor man ikke i overenskomsterne havde bestemmelser om deltid, har hr. Jens Vibjerg ret i, at parterne af sig selv ville frigøre sig fra loven, i det omfang man etablerede aftaler om deltid.

Det kunne være en variant – den vil jeg gerne overveje – at sætte det ændringsforslag ind i loven, at loven gælder de steder, hvor der ikke i overenskomsterne er deltidsbestemmelser, og i det omfang man etablerer deltidsbestemmelser, vil man selvfølgelig automatisk frigøre sig fra loven. Det kunne være en variant, som jeg ikke